

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Danuta Kasprzyk

Ławnicy: Danuta Grudzińska, Maria Sowińska

Protokolant sądowy: p.o. Paulina Dubicka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pile Anny Jaśkowiak

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca i 24 sierpnia 2020 roku sprawy:

1. **R. K. (1) (K.)** syna Z. i A. zd. Nitka, urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 grudnia 2019 roku w P. w rejonie ulicy (...) M. działając wspólnie i w porozumieniu z S. P. (1) posługującym się nożem i posługując się siekierą dokonał rozboju na osobach S. K. (1), W. S. (1), R. K. (2) oraz K. B. w ten sposób, że żądając od pokrzywdzonych wydania pieniędzy posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery, która trzymał w ręku i demonstrował, groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy po czym S. P. (1) posługując się nożem groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy, w ten sposób że demonstrował go a następnie przystawił ostrze noża K. B. do pleców na wysokości żeber, dokonując zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w wysokości 2 zł od S. K. (1) oraz pieniędzy w wysokości co najmniej 1.30 od R. K. (2)

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k.

2. **S. P. (1) (P.)** syna M. i M. zd. B. urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że

w dniu 11 grudnia 2019 roku w P. w rejonie ulicy (...) M. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. (1) posługującym się siekierą i posługując się trzymanym w ręku nożem dokonał rozboju na osobach S. K. (1), W. S. (1), R. K. (2) oraz K. B. w ten sposób, że żądając od pokrzywdzonych wydania pieniędzy R. K. (1) posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery, która trzymał w ręku i demonstrował, groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy po czym sam posługując się nożem groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy, w ten sposób, że demonstrował go a następnie przystawił ostrze noża K. B. do pleców na wysokości żeber, dokonując zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w wysokości 2 zł od S. K. (1) oraz pieniędzy w wysokości co najmniej 1.30 od R. K. (2), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo podobne z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in. wyrokiem sadu Rejonowego w Pile z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie II K 624/13, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 8 kwietnia 2016 roku do 11 sierpnia 2016 roku, od 26 sierpnia 2016 roku do 28 września 2016 roku oraz od 4 stycznia 2018 roku do 25 maja 2018 roku.

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego **R. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 11 grudnia 2019 roku w P. w rejonie ulicy (...) M. działając wspólnie i w porozumieniu z S. P. (1) posługującym się nożem i posługując się siekierą dokonał rozboju na osobach S. K. (1) i R. K. (2) oraz usiłowania rozboju na osobach W. S. (1) i K. B. w ten sposób, że żądając od wszystkich pokrzywdzonych wydania pieniędzy, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery, którą trzymał w ręku i demonstrował, groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy po czym S. P. (1) posługując się nożem groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy, w ten sposób że demonstrował go a następnie przystawił ostrze noża K. B. do pleców na wysokości żeber, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w wysokości 2 zł od S. K. (1) oraz pieniędzy w wysokości co najmniej 1.30 od R. K. (2) oraz usiłował dokonać zaboru pieniędzy od W. S. (1) i K. B. ale w ich przypadku zamierzonego celu nie osiągnął ponieważ pokrzywdzeni pieniędzy nie wydali

tj. za winnego popełnienia z art. 280 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza R. K. (1) okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 grudnia 2019 roku godzina 18.40 do dnia 24 lutego 2020 roku godzina 18.40.

3. Oskarżonego **S. P. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 11 grudnia 2019 roku w P. w rejonie ulicy (...) M. działając wspólnie i w porozumieniu z S. P. (1) posługującym się nożem i posługując się siekierą dokonał rozboju na osobach S. K. (1) i R. K. (2) oraz usiłowania rozboju na osobach W. S. (1) i K. B. w ten sposób, że żądając od wszystkich pokrzywdzonych wydania pieniędzy, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery, którą trzymał w ręku i demonstrował, groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy po czym S. P. (1) posługując się nożem groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy, w ten sposób że demonstrował go a następnie przystawił ostrze noża K. B. do pleców na wysokości żeber, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w wysokości 2 zł od S. K. (1) oraz pieniędzy w wysokości co najmniej 1.30 od R. K. (2) oraz usiłował dokonać zaboru pieniędzy od W. S. (1) i K. B. ale w ich przypadku zamierzonego celu nie osiągnął ponieważ pokrzywdzeni pieniędzy nie wydali, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo podobne z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in. wyrokiem sądu Rejonowego w Pile z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie II K 624/13, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 8 kwietnia 2016 roku do 11 sierpnia 2016 roku, od 26 sierpnia 2016 roku do 28 września 2016 roku oraz od 4 stycznia 2018 roku do 25 maja 2018 roku.

tj. za winnego popełnienia z art. 280 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza S. P. (1) okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 12 grudnia 2019 roku godzina 14.10 do nadal.

5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych solidarnie do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz S. K. (1) kwoty 2 zł i na rzecz R. K. (2) kwoty 1.30 zł

6. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci noża.

7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów postępowania i nie wymierza im opłaty.

8. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt 5 i art. 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. W. kwotę 1254,60 zł (z VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu R. K. (1).

9. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt 5 i art. 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. D. kwotę 1254,60 zł (z VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu S. P. (1).

Danuta Grudzińska SSO Danuta Kasprzyk Maria Sowińska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 68/20	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. K. (1), S. P. (1)	R. K. (1) i S. P. (1):	

w dniu 11 grudnia 2019 roku w P. w rejonie ulicy (...) M. działając wspólnie i w porozumieniu z S. P. (1) posługującym się nożem i posługując się siekierą dokonał rozboju na osobach S. K. (1) i R. K. (2) oraz usiłowania rozboju na osobach W. S. (1) i K. B. w ten sposób, że żądając od wszystkich pokrzywdzonych wydania pieniędzy, posługując się niebezpiecznym przedmiotem w postaci siekiery, którą trzymał w ręku i demonstrował, groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy po czym S. P. (1) posługując się nożem groził pokrzywdzonym natychmiastowym użyciem przemocy, w ten sposób że demonstrował go a następnie przystawił ostrze noża K. B. do pleców na wysokości żeber, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w wysokości 2 zł od S. K. (1) oraz pieniędzy w wysokości co najmniej 1.30 od R. K. (2) oraz usiłował dokonać zaboru pieniędzy od W. S. (1) i K. B. ale w ich przypadku zamierzonego celu nie osiągnął ponieważ pokrzywdzeni pieniędzy nie wydali

tj. za winnego popełnienia z art. 280 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

		<p>nadto S. P. (1): czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo podobne z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in. wyrokiem sadu Rejonowego w Pile z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie II K 624/13, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 8 kwietnia 2016 roku do 11 sierpnia 2016 roku, od 26 sierpnia 2016 roku do 28 września 2016 roku oraz od 4 stycznia 2018 roku do 25 maja 2018 roku.</p> <p>tj. za winnego popełnienia z art. 280 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 11 grudnia 2019 roku W. C. (1), S. K. (1) i R. K. (2) spotkali się w miejscu zamieszkania tego ostatniego i wypili kilka piw. Około 21.00 wyszli na miasto bo zamierzali coś zjeść. Zatrzymali się na ulicy (...) w P., przy skrzyżowaniu świateł, w pobliżu fontann. Podszedł do nich bezdomny mężczyzna - K. B. - i zaczął z nimi rozmawiać. Głównie rozmawiał z W. S. (1) ponieważ opowiadał o wojsku, a z racji tego iż W. S. uczy się w klasie	wyjaśnienia R. K. (1)	k. 464-465 w zw. z k. 60-61, 84-85, 100, 191-193	

o profilu wojskowym to znaleźli wspólny temat. Stali w tym miejscu około 20-25 minut. S. K. (1), R. K. (2) i W. C. (1) praktycznie jednocześnie zauważyli 2 mężczyzn idących w ich stronę ul. (...). Byli to oskarżeni S. P. (1) i R. K. (1). Ich zachowanie od razu wzbudziło uwagę: szli w ich stronę, zaczepiali ludzi po drodze i podchodzili do nich zdecydowanym krokiem S. K. (1), R. K. (2) i W. C. (1) zauważyli, że R. K. (1) trzyma siekiere: trzonek siekiery miał schowany pod kurtką, lewą dłonią podtrzymywał jej końcówkę tj. kawałek trzonka i ostrze. Gdy podeszli R. K. (1) powiedział, że zbierają pieniądze na flaszkę, że mają dać tyle ile przy sobie mają bo "będzie źle". Mówił zdecydowanie, podniesionym głosem, wysunął spod kurtki siekiere, zaczął nią wymachiwać trzymając rękę na wysokości pasa i stojąc w odległości ok. 2 metrów od S. K.. S. K. (1) i R. K. (2) zaczęli wyciągać pieniądze z portfeli. S. K. (1) dał R. K. (1) 2 zł (mimo iż w portfelu miał większą kwotę), a R. K. 1 zł i drobny bilon ok. 30-50 gr. W. C. (1) stała jak sparaliżowana. Na widok broni ogarnęło ją przerażenie i nie była zdolna do żadnego ruchu. R. K. (1) podszedł do niej, wziął ją za dłoń i pocałował tę dłoń mówiąc, że "kobiet nie krzywdzi".

Potem podszedł do K. B. i od niego zażądał pieniędzy. K. B. powiedział mu, że pieniędzy nie ma. Wówczas R. K. (1) powiedział do S. P. (1) by ten wyjął nóż, odszedł od nich na 2-3 kroki z tyłu i zaczął wymachiwać siekierą w różnych kierunkach. S. P. (1) wyjął nóż typu motylek z kieszeni spodni, specyficznym ruchem ręki otworzył go tak że ukazało się ostrze a następnie podszedł blisko do K. B. i przyłożył mu nóż do ciała na wysokości lewego boku. Coś powiedział do K. B. (nie ustalono co), poklepał go po plecach i odszedł od niego. Następnie R. K. (1) i S. P. (1) zaczęli odchodzić od pokrzywdzonych, kierując się w stronę sklepu (...). K. B. oddalił się, a pozostali pokrzywdzeni odeszli parę kroków w bok i obserwowali gdzie idą sprawcy. R. K. (4) powiadomił o całym zdarzeniu przez telefon policję. Policjanci na miejsce przybyli bezzwłocznie jako iż uprzednio - kilka minut wcześniej tj. ok. 21.30 - odebrali telefoniczne zgłoszenie od H. A.. H. A. kilka minut wcześniej obserwował obu oskarżonych jak idą ulicą, jeden z siekierą, zachowując się agresywnie i hałaśliwie, zaczepiają przechodniów. O takiej

sytuacji zdecydował się powiadomić policję.			
wyjaśnienia S. P. (1)	k. 465-467 w zw. z k. 55-56, 88-89, 105, 195-197		
zeznania świadka W. S. (1)	k. 468-469 w zw. z k. 25-26		
zeznania świadka S. K. (1)	k. 469-471 w zw. z k. 16-19		
zeznania R. K. (2)	k. 471 w zw. z k. 31-32		
zeznania P. U.	k. 472		
zeznania świadka R. W.	k. 472-473 w zw. z k. 44-45		
zeznania świadka K. B.	k. 583 w zw. z k. 166-167		
dokumenty: protokół oględzin	k. 3639		
zeznania świadka H. A.	k. 129-130		
badanie stanu trzeźwości wykazało: u W. S. (1) 0,28 mg/l o godzinie 22.08, u R. K. (2) 0,50 ml/l o godzinie 22.11, u S. K. (1) 0,31 ml/l o godzinie 22.14, u R. K. (1) 1,86 ml/l o godzinie 22.19, u S. P. (1) 1,18 ml/l o godzinie 22.23	dokumenty	k. 2, 3, 4, 5, 6	
w momencie zatrzymania u S. P. (1) zabezpieczono siekiere z drewnianym trzonkiem oraz noz typu motylek koloru srebrnego	protokol przeszukania i oględzin	k. 9-11, 40-41	
w momencie zatrzymania u R. K. (1) zabezpieczono	protokol przeszukania	k. 12-14	

pieniądze w łącznej kwocie 40 zł			
<p>S. P. (1) był karany:</p> <p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile II K 624/13 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności - karę odbywał: od 8.04.2016 do 11.08.2016, od 26.08.2016 do 28.09.2016 i od 4.01.2018 do 25.05.2018</p> <p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile II K 512/15 za przestępstwo z art. 157§ 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 tytułem próby, grzywny 50 stawek po 20 zł</p> <p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile II K 639/17 za przestępstwo z art. 278§ 1 k.k. na karę 60 stawek grzywny po 20 zł stawka</p>	karta karna i odpisy wyroków	k.151-152 , 80-81, k. 153, 154, 156, 158	
<p>R. K. (1) był karany:</p> <p>wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile II K 897/17 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres lat 3</p>	karta karna i odpisy wyroków	k. 144-145, 160, 162-163	

wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile II K 582/18 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności			
<p>S. P. (1) ma 32 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych, ma skłonności do nadużywania alkoholu po którym staje się agresywny, nie poddał się obowiązkowemu leczeniu odwykowemu do którego zobowiązał go sąd w maju 2019 roku.</p> <p>W toku postępowania przygotowawczego poddano oskarżonego jednorazowemu badaniu sądowo - psychiatrycznemu - biegli stwierdzili, że nie cierpi on na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe, w chwili popełnienia czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem</p>	kwestionariusz wywiadu środowiskowego	k. 184	
opinia biegłych A. M. i W. C. (2)	k. 198-201 w zw. z k. 474-475		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. K. (1)	<p>wyjaśnieniom oskarżonego sąd nie dał wiary ponieważ spójna i konsekwentna wersja zdarzenia podana przez pokrzywdzonych C., K. i K. tym wyjaśnieniom przeczy,</p> <p>oskarżony przyznał jedynie to iż wraz z S. P. (1) zaczepił pokrzywdzonych, poprosił ich o pieniądze mówiąc że zbierają na wódkę, a oni te pieniądze dobrowolnie wydali: dwaj mężczyźni dali mu drobne które schował do kieszeni. Przyznał nadto, iż miał w ręku siekierę - zabrał ją S. P. , trzymał ją i niósł tak by była najmniej widoczna - trzonek w rękawie, trzymał ją za obuch. Stwierdził, że siekiera nie była używana, nie był żadnych gróźb ani pobicia, żadnej agresji. Podkreślił, że panią pokrzywdzoną pocałował w rękę. S. P. był z nim, podszedł do</p>	

		<p>pokrzywdzonych ale nie widział dokładnie co on robi, widział że z nimi rozmawia ale nie słyszał co do nich mówi.</p> <p>W ocenie sądu tak opisany przebieg zdarzenia nie odpowiada prawdzie, jest to wersja podana albo po to by uniknąć odpowiedzialności albo wynikająca z faktu, iż oskarżony z uwagi na stan upojenia alkoholowego w jakim był nie pamięta przebiegu całego zdarzenia, a przy tym ma tendencję do spłaszczania faktów, relatywizowania ich i ukrywania faktycznej wymowy postawy jaką wraz ze współoskarżonym przybrał</p>	
<p>wyjaśnienia S. P. (1)</p>	<p>oskarżony wyjaśnił, że w dniu zdarzenia był pijany i gdy spotka R. K. (1) ten też już był pijany. R. K. (1) chała "naruchać" pieniędzy na alkohol i poszli na miasto pożyczać pieniądze od przygodnych osób. Przyznał, iż miał przy sobie scyzoryk - w prawej kieszeni spodni i widział jak K. ma przy sobie toporek - w ręku lub pod kurtką . Początkowo podał iż spotkali dwóch chłopaków i dziewczynę, poprosili ich by dorzucili się do flaszki, to miała być pożyczka, jeden chłopak dał 2 zła a drugi nic nie miał, od dziewczyny pieniędzy nie chcieli. Pieniądze zabrał K. po czym poszli po flaszkę do</p>		

Ż., a dalej do kolegi M. gdzie przed bramą K. dał mu siekierę do ręki i tak zatrzymała go policja.

W kolejnych wyjaśnieniach przyznał się do rozboju i podał iż z R. K. (1) byli u M. J. gdzie pili alkohol, od J. K. wziął siekierę, siekierę tę następnie użył podczas rozboju wymachując ją, zażądał pieniędzy od chłopaków i dziewczyny. Zaprzeczył jakoby on używał noża , nóż miał w kieszeni i nie wyciągał go- a po zaznajomieniu go z treścią zeznań pokrzywdzonych przyznał iż nóż wyciągnął ale nie używał . Powiedział K. by od dziewczyny pieniędzy nie brał. Kojarzył dwóch chłopaków i dziewczynę. Stwierdził iż był pijany, chcieli by pokrzywdzeni dorzucili się do flaszki, ale nie wie jak oni to zrozumieli.

Przed sądem oskarżony podał kolejną wersję. Powrócił do twierdzenia iż R. K. spotkał na mieście a nie u J.. Nie widział co K. robi z pokrzywdzonymi bo wówczas on podszedł do tego B. "przyłożyłem mu do pleców nóż. Ja tego noża mu nie przykładałem, ja go przytuliłem bo to osoba bezdomna". Później podszedł do K., ten stał z pokrzywdzonymi, trzymał siekierę w ręku, widział jak pokrzywdzeni dają mu pieniądze. Wyjaśnił, że nie umawiał się

	<p>z K. na dokonanie rozboju, nie planowali tego, rozmawiali tylko o tym, że jak będzie brakowało pieniędzy na alkohol to "żeby je pożyczyć".</p> <p>Wersja oskarżonego nie jest wiarygodna. Nie jest on w stanie przedstawić jednej spójnej wersji zdarzenia. Na podstawie tak skonstruowanych wyjaśnień nie sposób odtworzyć przebiegu zdarzenia, tego co oskarżony faktycznie robił, co widział i co słyszał. Sąd dał wiarę tym elementom, które znalazły potwierdzenie w treści zeznań świadków.</p>	
zeznania świadka W. S. (1)	<p>zeznaniom świadka W. S. (1) sąd dał wiarę, z relacji świadka - również tej już przed sądem - wynika, że całe zdarzenie było dla świadka przeżyciem przerażającym. Świadek pamięta przebieg zdarzenia w zasadzie do momentu w jakim zauważyła w rękach oskarżonych niebezpieczne przedmioty - opisała jak oskarżony K. trzymał siekierę, co z nią robił i jak się do nich zwrócił, opisała nóż jaki wyjął drugi mężczyzna i się nim "bawił" (na rozprawie nie była wstania poznać który oskarżony miał nóż). Zeznała, iż widok tych przedmiotów jakie określiła jako broń sparaliżował ją, przeraziła</p>	

się że może stracić życie i to spowodowało iż niedokładnie pamięta co działo się dalej. Kojarzy, że jej koledzy wyjęli jakieś pieniądze z portfeli ale nie była w stanie podać czy je sprawcom wręczyli. Podała dwa istotne zapamiętane przez siebie elementy: widziała jak mężczyzna który miał nóż przyłożył ten nóż do boku p. B. oraz że ten mężczyzna który bawił się nożem wziął ją za rękę i pocałował tą rękę mówiąc, że nie ma się czego bać bo kobiet nie krzywdzi.

Sąd nie znalazł powodu by zeznania świadka uznać za niewiarygodne. Świadek nie ma powodu ku temu, by nieprawdziwie przedstawiać przebieg zdarzenia, zresztą tożsamo w zakresie jego przebiegu zeznali świadkowie K. i K.. Relacje tych świadków różnią się w szczegółach - każdy z nich zauważył inne okoliczności, zapamiętał inny szczegół

zeznania świadka S. K. (1)

zeznanom świadka sąd dał wiarę . Są one spójne, logiczne. Przedstawiają chronologicznie ciąg zdarzeń. Świadek mówił na temat okoliczności które zapamiętał. Opisuje w jaki sposób sprawcy używali siekiery i noża, również widział jak oskarżony przyłożył nóż do boku bezdomnego, tożsamo jak W. C. podał iż to sprawca z siekierą

	<p>zażądał od nich pieniędzy - to żądanie początkowo odebrał jako prośbę ale potem już jako wyraźne żądanie, bo sprawca powiedział, że mają oddać pieniądze " bo będzie źle". Zeznał, że wydał 2 zł. W portfelu miał więcej pieniędzy ale sprawcy tego nie zauważyli. Zauważył, że sprawca z nożem pocałował w rękę W.. Opisał w jaki sposób sprawcy stali względem nich i jak się zachowywali. Ta relacja jest szczegółowa, znajduje potwierdzenie w relacji świadka C. i K.. Zarówno ten świadek jak i pozostali pokrzywdzeni nie znali oskarżonych tak więc nie mają żadnego powodu by ich bezpodstawnie obciążać.</p>	
zeznania R. K. (2)	<p>zeznaniom świadka sąd dał wiarę. Są one szczegółowe, logiczne, przekonujące, w relacji swojej świadek opisuje zdarzenie tak jak W. C. i S. K.. W sposób jasny i pewny opisuje zachowania obu oskarżonych, precyzyjnie rozdzielając który z nich co zrobił i co powiedział. Z relacji tego świadka jak i pozostałych wynika, że widok siekiery, sposób jej użycia przez jednego ze sprawców, a następnie widok noża w ręku drugiego spowodowały strach świadka, rzeczywistą obawę o życie i zdrowie, a całą sytuację zarówno świadek jak</p>	

	<p>i pozostali pokrzywdzeni potraktowali bardzo poważnie, jako realne zagrożenie. Bezpośrednio po zdarzeniu, gdy sprawcy oddalili się świadek zawiadomił o zajściu policję. Świadek nie pamiętał ile dokładnie wręczył pieniędzy oskarżonemu: było to 1 zł i dalej grosze - mogło być 30 do 50 groszy. Taka wypowiedź świadka spowodowała, że w opisie czynu sąd przyjął wartość co najmniej 1,30 zł - jako najbardziej korzystną dla sprawcy.</p>	
zeznania świadka K. B.	<p>zeznaniom K. B. sąd dał wiarę częściowo, ale zeznania tego świadka okazały się mało przydatne. Świadek wiele okoliczności nie pamięta, nie zauważył lub nie usłyszał, a to ze względu na stan nietrzeźwości w jakim się znajdował oraz fakt iż został przysłuchany dopiero po około miesiącu od zdarzenia.</p> <p>Pamiętał że rozmawiał z trojgiem młodych osób, że podeszli dwaj mężczyźni i "chcieli pieniędzy". Jak twierdzi nie wiedział czy których z młodych ludzi pieniądze im dał. Jeden ze sprawców - którego znał z widzenia - podszedł do niego i pytał o pieniądze, ale powiedział że nie ma. Powiedział że nie pamięta by on przyłożył mu jakiś przedmiot do boku - pamięta, że miał takie</p>	

	<p>odczucie jakby przyłożył mu rękę. Zeznał iż młodzi ludzie byli przestraszeni i on również, chciał tylko stamtąd odejść. Nie zwrócił uwagi na to, czy sprawcy mają coś w rękach.</p> <p>W ocenie sądu te zeznania są mało szczegółowe i bardzo zachowawcze. Świadek zna z widzenia jednego ze sprawców - R. K., a ponieważ jest osobą bezdomną nie sposób wykluczyć, że zeznania o takiej treści złożył by oskarżonego nie obciążać, by uniknąć ewentualnych kłopotów w przyszłości.</p>	
zeznania P. U.	zeznaniom świadka sąd dał wiarę. To policjant który na miejscu zdarzenia rozmawiał z pokrzywdzonymi, streścił po krótkce ich relację, następnie zatrzymał oskarżonych, zeznał na temat zatrzymanych przy oskarżonych przedmiotów.	
zeznania świadka R. W.	zeznaniom świadka sąd dał wiarę. To policjant który na miejscu zdarzenia rozmawiał z pokrzywdzonymi, streścił po krótkce ich relację, następnie zatrzymał oskarżonych, zeznał na temat zatrzymanych przy oskarżonych przedmiotów.	
zeznania świadka H. A.	zeznaniom świadka sąd dał wiarę uznając,	

	<p>iż świadek ten nie miał żadnych powodów by podawać nieprawdę. Nie był on świadkiem zdarzenia, ale obserwował zachowanie oskarżonych na ulicy bezpośrednio przed zdarzeniem - widział jak szli od ulicy (...), rozpychali się , krzyczeli "z drogi", a jeden z nich wymachiwał toporkiem. Zachowanie oskarżonych wzbudziło obawy świadka, wyglądało na tyle niebezpieczne że świadek zdecydował się zadzwonić pod numer 112 i zawiadomić policję o takim incydencie.</p>	
opinia biegłych A. M. i W. C. (2)	<p>pisemnej opinii biegłych wydanej w sprawie sąd dał wiarę. Jest ona sformułowana w sposób jasny, przekonujący, jest pełna. Opinia ta dotyczyła m.in ustaleniu stanu zdrowia psychicznego oskarżonego P. w chwili czynu tj. w dniu 11 grudnia 2019 roku. Biegli stwierdzili, że był wówczas w stanie upojenia alkoholowego prostego, które to cechy upojenia prostego determinowały jego zachowanie. Znał wpływ alkoholu na swoją osobę i nie wyciągał żadnych wniosków z przeszłych doświadczeń. Przepięstwo przez niego popełnione nie pozostawało w bezpośrednim związku z uzależnieniem.</p>	

Treść tej opinii wzbudziła wątpliwości obrony a to z uwagi na fakt, że biegli równolegle opiniowali oskarżonego na potrzeby innego postępowania w sprawie PR DS.101.2020, gdzie ich wnioski były odmienne - obrońca przedłożył opinię z dnia 11.06.2010 roku (k. 573), w której biegli stwierdzili iż w chwili czynu tj. 16 grudnia 2019 roku rozpoznali u oskarżonego zespół zależności alkoholowej z majaczeniem, który wyłączał jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Biegli na rozprawie odnieśli się do tej kwestii. Biegli stwierdzili iż w dniu 11.12.2019 roku nie wystąpiły o oskarżonego oznaki majaczenia czy innych zaburzeń które wpływałyby na poczytalność, był w stanie upojenia prostego. Późniejszy stan majaczenia wystąpił jako powikłanie zespołu abstynencji i nie miał wpływu na ocenę poczytalności w stanie upojenia. Biegli kategorycznie twierdzili, iż stan majaczenia u oskarżonego powstał później, w procesie abstynencji wywołanej zatrzymaniem.

Ewentualne majaczenie po stanie upojenia alkoholowego nie ma

	<p>wpływu na powstanie stanu upojenia alkoholowego.</p> <p>Jak stwierdzili biegli w opinii z dnia 11.06.2020 roku stan majaczenia alkoholowego S. P. w dniu 16.12.2019 roku był stanem związanym z uzależnieniem.</p> <p>Stanowisko biegłych jest jasne, precyzyjne i zrozumiałe, oparte o wiedzę fachową biegłych, ale też logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.</p>		
dokumenty	<p>wszystkim dokumentom zebranych w aktach sprawy sąd dał wiarę. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd to dokumenty obrazujące stan upojenia alkoholowego w jakim byli oskarżeni, stan nietrzeźwości pokrzywdzonych, stan zdrowia psychicznego oskarżonego K., karalność oskarżonych.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>pkt. 1 i 3</p>	<p>R. K. (1), S. P. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd uznał iż oskarżeni są winni popełnienia przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , a S. P. (1) dodatkowo w warunkach art. 64 § 1 k.k.</p> <p>Oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży pieniędzy pokrzywdzonych K. i K. oraz usiłowali dokonać kradzieży pieniędzy pokrzywdzonych S. i B., a środkiem do osiągnięcia takich celów było zastosowanie przez oskarżonych groźby i to przy posłużeniu się przedmiotami takimi jak nóż i siekiera. Sąd nie ma żadnych wątpliwości w zakresie tego, iż nóż i siekiera to niebezpieczne przedmioty w rozumieniu przepisu art. 280 § 2 k.k. Sposób ich użycia przez oskarżonych nie budzi</p>			

wątpliwości w zakresie wypełnienia znamienia groźby natychmiastowego ich użycia. Oskarżony S. P. (1) najpierw w wobec wszystkich pokrzywdzonych zademonstrował, że nóż posiada otwierając go w sposób charakterystyczny, tak że stało się to zauważalne dla trojga pokrzywdzonych, a następnie noża tego użył przykładając go do boku K. B.. Oskarżony K. natomiast demonstrował i to przed wyrażeniem żądania wydania pieniędzy siekierę w taki sposób, iż nią wymachiwał. W ocenie sądu pokrzywdzeni w ustalonym przebiegu zdarzenia słusznie nie mieli wątpliwości w zakresie tego, że jak nie podporządkują się żądaniom sprawców to ci za pomocą tej siekiery i noża mogą zrobić im krzywdę. Dodatkowym czynnikiem w zakresie podstaw takiego przekonania był stan nietrzeźwości oskarżonych. W tym stanie ich sposób zachowania mógł faktycznie być nieobliczalny i niekontrolowany. Posługując się niebezpiecznymi przedmiotami oskarżeni zagrozili ich natychmiastowym użyciem i zażądali wydania pieniędzy a następnie pieniądze te ukradli.

Dla przypisania oskarżonym tego przestępstwa nie było konieczne ustalenie, iż oskarżeni doprowadzili pokrzywdzonych do stanu przerażenia. Zresztą w realiach tej sprawy ustalono, że wszyscy pokrzywdzeni, a zwłaszcza W. S. (1), byli zdarzeniem przestraszeni i obawiali się dalszego jego przebiegu, zwłaszcza w kontekście możliwości użycia przez oskarżonych siekiery i noża.

Działanie oskarżonych wspólne i w porozumieniu wynika z ustalonych okoliczności zdarzenia. W tym zakresie sąd nie musiał ustalać, iż oskarżeni uprzednio zmówili się, ustalili sposób działania i podział ról. W trakcie przebiegu zdarzenia każdy z oskarżonych wypełniał określoną, opisaną w stanie faktycznym rolę, ich wspólne działania doprowadziły do ustalonych skutków. Porozumienie oskarżonych miało więc charakter obopólnej zgodny na wzajemne działania oraz akceptowania w trakcie zdarzenia zachowania drugiego sprawcy, wspólne dążenie do tego samego celu.

Oskarżony S. P. (1) dopuścił się popełnienia tego przestępstwa w warunkach powrotu do

przestępstwa. Zakład karny opuścił 28 maja 2018 roku, odbył tam wówczas karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona za umyślne przestępstwo podobne – przestępstwo przeciwko mieniu.

Sąd dokonał zamiany opisu czynu i przyjętej kwalifikacji w stosunku do pierwotnych, objętych zarzutem prokuratora

Sąd podziela stanowisko oskarżenia, iż całe zdarzenie było jednym integralnym wydarzeniem, objętym jednym zamiarem oskarżonych, przebiegającym w zwanym okresie czasu.

Niemniej jednak ustawodawca wymógł, iż dla dokonania przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. jest konieczne osiągnięcie przez sprawcę skutku w postaci doprowadzenia osoby do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Taki skutek oskarżeni osiągnęli wobec dwu pokrzywdzonych, którzy pieniądze wydali. Dwoje pokrzywdzonych nie zostało finalnie doprowadzonych do rozporządzenia mieniem ani własnym ani cudzym: W. S. (1) pieniędzy nie wydała bo była tak przerażona przebiegiem zdarzenia nie była zdolna do takiego zachowania,

a K. B. pieniędzy nie wydał ponieważ ich nie miał. Przepięstwo zostało dokonane względem dwu pokrzywdzonych, a względem dwu kolejnych działanie oskarżonych zakończyło się w fazie usiłowania ponieważ nie nastąpił wymagany ustawą skutek. Od razu warto pokreślić, że stało się tak nie w wyniku postawy oskarżonych. Gestu oskarżonego K., który całuje w rękę W. S. (1) sąd nie interpretuje w kategoriach odstępiania od czynu. Oskarżeni chcieli pieniędzy na alkohol, chodziło im o drobne kwoty i zamiar swój osiągnęli, niezależnie od postawy dwojga pozostałych pokrzywdzonych. Niemniej w ocenie sądu taki przebieg zdarzenia musiał znaleźć odzwierciedlenie w prawidłowej kwalifikacji prawnej. Żaden dowód nie wskazuje by pokrzywdzeni K. i K. rozporządzali mieniem również w imieniu pozostałych pokrzywdzonych.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K. (1), S. P. (1)	pkt. 1 i 3		Sąd wymierzył oskarżonemu kary: R. K. (1) karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności

S. P. (1) karę 4 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności

W tym zakresie sąd w pełni podzielił wnioski prokuratora, uznając proponowany wymiar kar za adekwatny, wyważony i sprawiedliwy.

Przestępstwo zarzucane obu oskarżonym jest zagrożone karą od 3 lat pozbawienia wolności. Nie zaistniały żadne okoliczności do tego, by rozważyć nadzwyczajne załagodzenie kary oskarżonym.

Sąd nie miał wątpliwości, iż kary wymierzone oskarżonym muszą być zróżnicowane - większy wymiar kary sąd ustalił wobec oskarżonego P., a czynnikiem o tym przesądzającym jest odpowiedzialność w warunkach art. 64 k.k.,

Jednocześnie różnicowanie wymierzonych kar nie jest zbyt daleko idące ponieważ w odniesieniu do obu oskarżonych wystąpiła kumulacja tych samych okoliczności obciążających związanych bezpośrednio z przebiegiem przestępstwa, w dokonaniu którego działali wspólnie i w porozumieniu, realizując dorozumianie różne role, ale dążąc wspólnie do realizacji jednego zamiaru.

Działali wspólnie, obaj używali niebezpiecznych przedmiotów w taki sposób, że pokrzywdzeni jednoznacznie odebrali ich zachowanie jako groźbę użycia przemocy, z uwagi na charakter użytych przedmiotów (nóż i siekiera) ich potencjalne użycie, zadanie ciosu, uderzenie mogło spowodować daleko idące skutki na zdrowiu a nawet życiu pokrzywdzonych, oskarżony K. żądał pieniędzy i odbierał je od pokrzywdzonych ale oskarżony P. całą swoją postawą akceptował taki fakt , grozili czterem osobom, w miejscu publicznym, uprzednio zachowując się na ulicy w sposób agresywny, niebezpieczny. Obaj byli po prostu pijani, upojeni alkoholem w stopniu powodującym iż ich postawa była nieprzewidywalna. Zabrali dwóm pokrzywdzonym niewielkie kwoty ale na błaży cel, na alkohol i to w sytuacji gdy oskarżony K. miał przy sobie gotówkę. Postawa oskarżonych i przebieg zdarzenia pozwalają na ocenę, że są oni ludźmi niebezpiecznymi dla otoczenia, stanowiącymi zagrożenie i jedynie kara izolacyjna zupełni cele kary. Obaj oskarżeni mają tendencję do bagatelizowania zdarzenia, do

			<p>przypisywania mu mniejszej rangi, w zasadzie "nic się nie stało" skoro pokrzywdzeni nie ucierpieli fizycznie i nie mieli zabranych wszystkich pieniędzy. Dane wywiadu środowiskowego wskazują, iż oskarżony P. całkowicie ignoruje konieczność leczenia uzależnienia od alkoholu, doprowadzając się w sposób świadomy poprzez jego spożywanie do stanów w jakich nie tylko stanowi zagrożenie dla otoczenia ale nadto nie jest w stanie kontrolować swoich zachowań i postaw.</p> <p>Obu oskarżonych sąd zobowiązał solidarnie do naprawienia szkody poprzez zwrot pokrzywdzonym zabranych kwot. Są one niewielkie, ale rozstrzygnięcie takie jest sprawiedliwe i dodatkowo może spełnić cel wychowawczy i stanowić probierz dalszej postawy oskarżonych.</p>
5.	<i>Inne</i> <i>ROZSTRZYGNIECIA</i> <i>ZAwarte w WYROKU</i>		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K. (1), S. P. (1)	pkt. 2, 4, 5 i 6		na poczet orzeczonej kary sąd zaliczył oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie

		<p>W stosunku do oskarżonego R. K. (1) jest to okres od dnia zatrzymania od dnia 12 grudnia 2019 do dnia 24 lutego 2020 roku , ponieważ w tym dniu wprowadzono mu do wykonania kolejną orzeczoną karę pozbawienia wolności</p> <p>Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa noża jakim posługiwał się oskarżony P. ponieważ to przedmiot służący do popełnienia przestępstwa.</p>
6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 6,7 i 8	sąd zwolnił oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów postępowania i opłaty uznając iż w	

	<p>obecnej sytuacji osobistej i majątkowej nie będą wstanie ich ponieść</p> <p>odnosi się to również do oskarżonego K., co do którego wprawdzie jest zastosowane zabezpieczenie majątkowe, ale dotyczy ono kwoty tylko 40 zł.</p> <p>Stosownie do powołanych w wyroku przepisów sąd zasądził zwrot kosztów obrony świadczonej z urzędu.</p>
7. Podpis	
SSO Danuta Kasprzyk	